Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

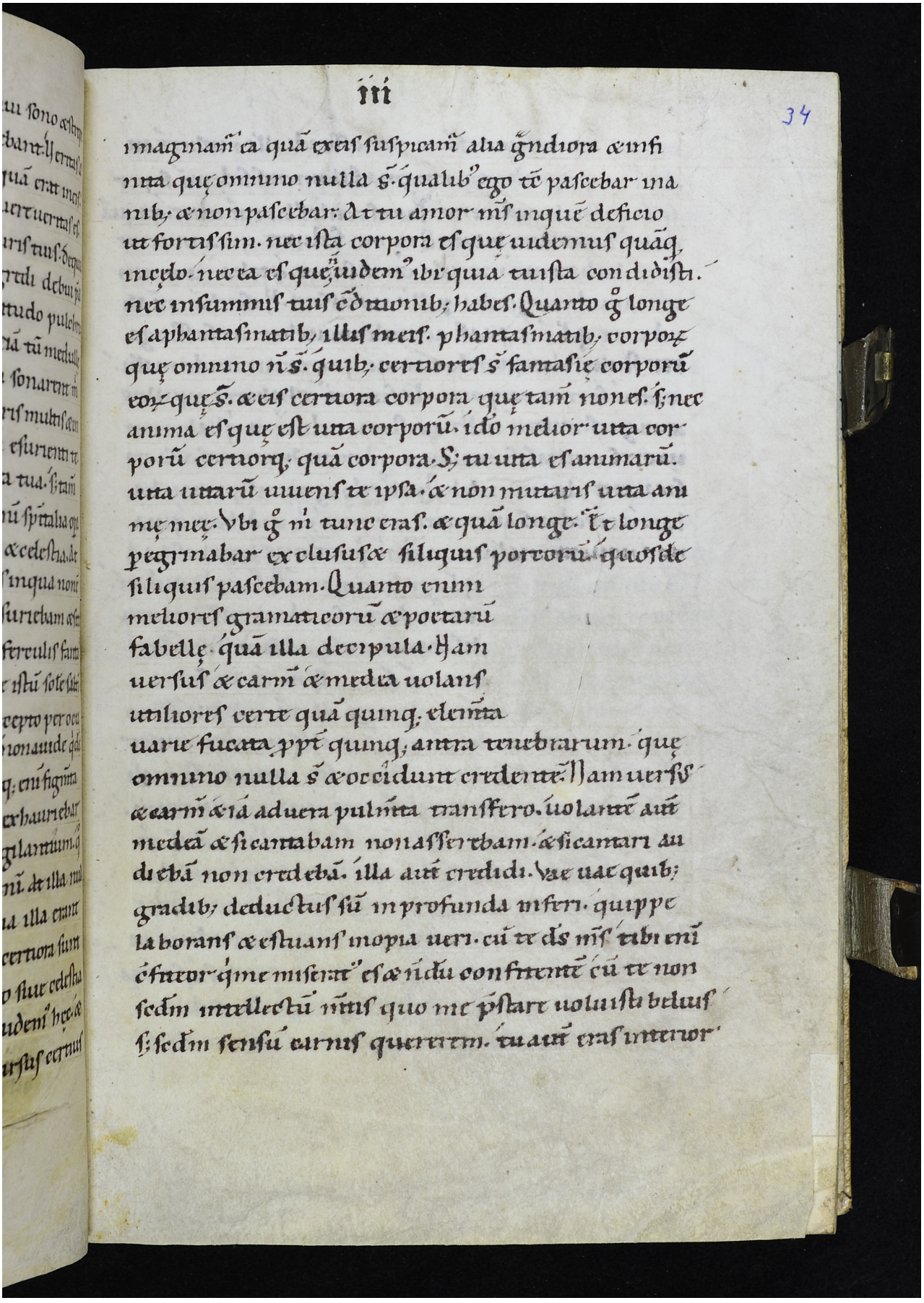

iii

34

imaginam̃ ca quã exeꝛ suspicam̃ alia g̃ndiora æinfi
nita quę ommino nulla s̃ qualib̃ ego te pascebar ima
nib; æ non pascebar: & tu amor mꝰ inquẽ deficio
ut fortiss̃im. nec ista corpora es quę uidemus quãq;
incędo. nec ea es quę ipse uidem̃ ibi quia tu ista condidisti.
nec in summis tuis cõparationib; habes. Quanto q̃ longe
es a phantasmatib; illis meis. phantasmatib; corpoꝝ
quę ommino n̄ s̃. quib; certior es s̃ fantasię corporũ
coꝝ quę s̃. æ eis certiora corpora quę tam̃ non es s̃; nec
anima es quę est uita corporũ. ido melior uita cor
porũ certiorq; quã corpora. S; tu uita es animarũ.
uita uitarũ uiuens te ipsa. æ non mutaris uita ani
mę meę. Vbi q̃ ni tunc eras. æ quã longe. & te longe
pegrinabar ex clusus æ siliquis porcorũ. quos de
siliquis pascebam. Quanto enim
meliores gramaticorũ æ poetarũ
fabellę. quã illa decrepita. Nam
uersus æ carm̃ æ medea uolans
uilliores certe quã quinq; elem̃ta
uarie fucata ppt̃ quinq; antra tenebrarum. quę
ommino nulla s̃ æ occidunt credentẽ. Nam uersꝰ
æ carm̃ æ ia aduera pulchra transfero. uolantẽ aũt
medeã æ si cantabam non asserebam. æ si cantari au
diebã non credebã. illa aũt credidi. Vae uae quib;
gradib; deductus sũ in profunda miseri. quippe
laborans æ estuans inopia ueri. cũ te ds mꝰ tibi enim
ẽfutor. q̃ me miserat̃ es æ nidu confitentẽ cũ te non
sedm intellectũ n̄tis quo me pstare uoluisti beluꝰ
s; sedm sensũ carnis quererem. tu aũt eras interior